

Województwo małopolskie przedstawiło uwagi do projektu rozporządzenia z dnia 10 lipca 2012 roku w sprawie dokumentacji i rekompensat dotyczących obszaru ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dróg krajowych. Zapisy tego rozporządzenia skierowane są tylko do dróg krajowych.

W przypadku jeśli rozporządzenie zostanie uzupełnione (o poniższe uwagi), to winno być również stosowanie do innych dróg publicznych: wojewódzkich, powiatowych i gminnych (zgodnie z ustawą o drogach publicznych) a także linii kolejowej. Przedmiotowe rozporządzenie jest niezwykle ważne, reguluje bowiem jedną z najtrudniejszych spraw, jaką jest sytuacja kiedy po zastosowaniu urządzeń ochronnych (nie tylko ekranów) konieczne staje się wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania (OOU). Do tej pory zapisy prawa były mało precyzyjne w tym zakresie i różnie interpretowane w poszczególnych województwach. Niestety zapisy projektu przedmiotowego rozporządzenia w wielu miejscach są również nieprecyzyjne i z praktycznego punktu widzenia mogą powodować kolejne problemy interpretacyjne podczas jego stosowania. W skrajnych przypadkach brak precyzji zapisów rozporządzenia i zapisy w nim zawarte mogą narażać zarządcę drogi na dodatkowe koszty. Mając na uwadze powyższe w kolejnych punktach przedstawiam uwagi Województwa Małopolskiego oraz propozycje zmiany w zakresie niniejszego projektu:

Istotnym błędem jest twierdzenie, że OOU (Obszar Ograniczonego Użytkowania) jest elementem planowania inwestycji. Tak kiedyś (w poprzednich przepisach) było kiedy w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko należało podać informację o OOU. Przepisy jednak się zmieniły i obecnie OOU są tworzone na podstawie przede wszystkim analizy porealizacyjnej lub przeglądu ekologicznego – oba są powoływane jako opracowania o charakterze środowiskowym w ustawie Prawo ochrony środowiska (POŚ). Analiza porealizacyjna jest wykonywana w ciągu 18 miesięcy po realizacji inwestycji – wtedy kiedy obiekt działa i funkcjonuje. To jest faktyczny moment kiedy w wyniku pomiarów i najczęściej analiz jesteśmy w stanie udowodnić lub nie, czy urządzenia (najczęściej ekrany akustyczne) pełnią swoją rolę i czy nie trzeba tworzyć OOU. Przegląd ekologiczny może być natomiast wykonywany dowolną ilość razy w trakcie eksploatacji obiektu (jako kolejne opracowania po wykonaniu analizy porealizacyjnej). W przypadku jeśli zostanie stwierdzone niewłaściwe działanie urządzeń ochronnych (głównie ekranów akustycznych) również możliwe jest zastosowanie zapisów o OOU. Nie jest zatem prawdą, że OOU należy do katalogu działań związanych z planowaniem inwestycji. Ma to swoje konsekwencje bezpośrednie dla zarządcy drogi, który nie bardzo ma jak ująć działania, które nie należą do działań inwestycyjnych i (chyba) mogą stanowić jedynie koszty niekwalifikowane.

W rozporządzeniu podaje się skład i zakres dokumentacji dla tworzenia OOU. Nie ma jednak zasadniczego zapisu dla jakiego ruchu drogowego należy taki obszar tworzyć – ruch maksymalny w roku, średni w roku, czy dla wybranej dowolnej doby. Ten brak spowoduje w wielu sytuacjach dodatkowe problemy interpretacyjne i ewentualne dodatkowe roszczenia użytkowników terenów i obszarów chronionych.

Do dokumentacji o utworzeniu OOU powinny być dołączone wypisy z rejestru gruntów. Należy doprecyzować jakie to powinny być wypisy czy potwierdzone (klauzula właściwego ośrodka geodezyjnego), niepotwierdzone (tylko kopia?).

W rozporządzeniu zakłada się, że możliwe są rekompensaty jednorazowe z tytułu ograniczenia użytkowania terenu. Zapisy projektu są jednak nieprecyzyjne, nie mówią nic o sposobie kalkulacji tych rekompensat. Czy zatem rekompensaty będą negocjowane? Niezwykle trudną sprawą będą tzw.

Ciekawe uwagi Województwa Małopolskiego w sprawie rekompensat z tytułu budowy dróg krajowych

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: sobota, 11, sierpień 2012 11:10

Odsłony: 1811

Resztówki (pozostałe części danej działki po podziale) – będzie to powód do protestów, odwołań itd. Należałoby i tę kwestie odpowiednio doprecyzować.

Dużym problemem będzie również brak zapisu w projekcie rozporządzenia, iż kolejni właściciele nie mogą rościć żadnych żądań po wypłacie rekompensaty lub działaniach rekompensujących w sposób materialny.

W rozporządzeniu podaje się sposoby ochrony dotyczące obiektu (§ 4) – głównie chodzi o metody techniczne (pkt 2 § 4). Brakuje odniesienia do POŚ, które mówi, że wartości dopuszczalne hałasu muszą być dotrzymane na granicy własności do której ma tytuł prawny zarządca linii komunikacyjnej. W tej sytuacji jeśli wartości dopuszczalne hałasu „przesuwamy” na granicę elewacji, to konieczne jest tu dotrzymanie wartości dopuszczalnych wewnątrz pomieszczeń (przepisy sanitarne regulowane starą Polską Normą). Nie zawsze zapisane działania będą skuteczne a w wielu sytuacjach przy starej konstrukcji budynku lub konstrukcji budynku dla której nie przewidywano tego typu rozwiązań (np. warunki wentylacji, przewietrzania, konstrukcja itp.) nie będzie możliwe zastosowanie zapisów rozporządzenia – stąd wniosek punkcie poniżej.

Podanie katalogu działań rekompensujących w § 4 projektu jest niekompletne – brak jest możliwości wykupu obiektu itp. Wiadomo, że są to działania trudne i kosztowne, ale w wielu sytuacjach będą one prawdziwą alternatywą zwłaszcza w sytuacjach, gdzie po realizacji inwestycji warunki życia ludzi pogorszą się w sposób nieodwracalny.

Poniżej pełne zestawienie uwag Województwa Małopolskiego oraz projekt treści rozporządzenia.